

21. helluntain jälkeinen viikko, perjantai

Päivän epistola

(Kol. 2: 1 – 7)

”Veljet, tahdon teidän tietävän, kuinka kovaa taistelua käyn teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien muiden tähden, jotka eivät ole koskaan nähneet minua kasvoista kasvoihin. Toivon, että he rakkauden yhteen liittäminä saisivat rohkeutta ja saavuttaisivat rikkaimman ja syvimmän tiedon: tulisivat tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä. Sanon tämän, jottei kukaan pettäisi teitä vakuutteluillaan. Vaikka en olekaan ruumiillisesti läsnä, olen hengessä teidän luonanne, ja iloitsen nähdessäni, että keskuudessanne vallitsee hyvä järjestys ja että teillä on luja usko Kristukseen. Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen, eläkää hänen yhteydessään. Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu. Kaikukoon kiitoksenne runsaana.

”Tahdon teidän tietävän” siirtää lukijan uuteen aihepiiriin, kolossalaisten hairahdukseen. ”Jotka eivät ole koskaan nähneet minua kasvoista kasvoihin.” Paavali kirjoittaa (ainakin osittain) sellaisille ihmisille, joita ei ole tavannut. ”Laodikealaisten ja kaikkien muiden” osoittaa kirjeen olevan tarkoitettu useille seurakunnille. Paavali siis seuraa seurakuntien elämää, myös sellaisten, joita hän itse ei ole perustanut.

”Tulisivat tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen.” Paavali tuo esille uskon keskeisimmän asian ja korostaa Kristusta pelastuksen tuojana. ”Jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä.” Kristuksessa ovat kaikki viisaus ja tieto. Sitä ei voi tulla mistään ulkopuolelta. Näin Paavali vastustaa nähtävästi gnostilaista harhaoppia. Gnostilaiset väittivät, että heillä on erityistä tietoa, mitä muilla ei ole.

”Kun kerran olette ottaneet omaksenne Herran Kristuksen Jeesuksen” sisältää kreikankielisessä tekstissä ajatuksen tradition siirtämisestä. Tämä traditio tulee itseltään Kristukselta. Sitä ei voi sivuuttaa jonkun ihmisen tuoma muunlainen opetus. ”Eläkää hänen yhteydessään” tarkoittaa Kristuksen opetuksen toteuttamista käytännön elämässä. ”Vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu.” Pysykää siis alkuperäisessä julistuksessa alkääkä ottako vastaan vierasta opetusta.

Sana traditio on ymmärretty ja ymmärretään edelleen osittain väärin. Kyseessä ei ole vain jokin

tiedollinen kokonaisuus tai vain menneisyydestä tuleva asia. Se ei ole jotain, joka olisi jo vanhentunutta, eikä se ole erillinen asia Raamatusta. Sanana se merkitsee jonkin luovuttamista eteenpäin, sitä kokonaisuutta, mikä luovutetaan ja itse tuota luovuttamistapahtumaa. Traditio ymmärretään Kirkon elämä, jota johtaa Pyhä Henki. Se myöskin määrittyy tulevaisuudesta käsin, sillä se on Kirkon elämä, jonka päämäärä on Jumalan valtakunta. Kirkossa on kahdenlaista traditiota. Toisaalta on koko kirkkoa koskeva traditio, joka on kaikille yhteinen. Lisäksi jokaisella paikalliskirkolla (hiippakunnalla, seurakunnalla, luostarilla) on oman perinteen mukaista traditiota, joka on tietyn alueen tai ryhmän toimintatapa.

Päivän evankeliumi

(Luuk. 9: 12 – 18a)

”Siihen aikaan Jeesuksen kaksitoista opetuslasta tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Lähetä ihmiset pois, että he menisivät lähiseudun kyliin ja taloihin ja hankkisivat sieltä yösijan ja ruokaa. Tämä on aivan asumatonta seutua.” ”Antakaa te heille syötävää”, sanoi Jeesus. He vastasivat: ”Ei meillä ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa – vai menemmekö ostamaan ruokaa koko tälle joukolle?” Siellä näet oli noin viisituhatta miestä. Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Pankaa heidät istumaan aterialle viidenkymmenen hengen ryhmiin.” He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan. Sitten Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja lausui niistä kiitoksen. Hän mursi leivät ja antoi palat opetuslapsilleen kansalle tarjottaviksi. Kaikki söivät kyllikseen, ja tähteeksi jääneitä paloja kerättiin kaksitoista korillista. Jeesus oli vetäytynyt yksinäisyyteen rukoilemaan ja opetuslapset olivat hänen kanssaan.”

Sama evankeliumi löytyy kaikilta evankelistoilta (Matt. 14: 13 – 21; 15: 32 – 39; Mark. 6: 30 – 44; 8: 1 – 10; Joh. 6: 1 – 15). Tapahtumapaikka oli ”Betsaidan kaupungin lähistöllä (Luuk. 9: 10). Nyt Jeesus antoi saarnaamasta tulleille opetuslapsilleen uuden tehtävän: ruokkia uudelleen muodostettu Israel ehtoollisella. Luukas jatkaa tässä ateriyhteyden aihetta. Aikaisemmin Hän oli syönyt ”publikaanien ja muiden syntisten kanssa” (Luuk. 5: 27 – 32). Nyt Hän ruokkii nälkäisen luomakunnan aivan niin kuin tapahtuu Jumalan valtakunnassa (Jes. 25: 6).

”Lausui kiitoksen (siunasi), mursi ja antoi” vastaa sanoina ehtoollisen asettamista (Luuk. 22: 19) ja ehtoollista Emmauksessa (Luuk. 24: 30). Näin tämä teksti ennakoii ehtoollisen asettamisen kuvausta. Luukas yhdistää tämän ravitsemisen Jeesuksen ennustukseen tulevasta kärsimyksestään ja ohjeisiin kantaa päivittäin omaa ristiään (Luuk. 9: 18 – 27). Tämän tekstin me luemme ensi viikon maanantaina ja tiistaina.

Ennen tämän päivän tekstiämme evankeliumi kertoo Jeesuksen opettaneen kansaa. Opettamisen jälkeen Hän ruokki kansan. Tämä ohjaa Kirkkoa toimimaan oikealla tavalla. Opettamisen lisäksi on myös toimittava. Pelkkä puhe ei riitä, eikä pelkkä toimiminen riitä, vaan tarvitaan molempia. Kirkkorakennuksen sisällä jumalanpalvelukseen on liityttävä opetusta. Seurakunnan toiminta voi tapahtua myös kirkkorakennuksen ulkopuolella, mutta siihen on liityttävä jotenkin niin opetus kuin rukous.